

Meningen, at for Fremtiden skulle disse Regler, der foreskrives igennem kongelig Anordning, have samme forbindende Kraft, som om de vare forefrevne igennem Love, og skulle altsaa, der have overtraadt disse Regler, ansees, som om de havde overtraadt en Lov desangaaende og som Følge deraf foruden Bødselsansvar tillige være undergivne Erstatningsansvar. Dette Spørgsmaal ville Nogle besvare med Ja, og Andre med Nei. Der er Nogle, som ville sige, at det er indirecte gennem dette Lovforslag antydet, at det skal være lovforbindende, hvad der saaledes foreskrives gennem kongelig Anordning, idet der endogsaa foreskrives Straf for at tilfidesætte disse Bestemmelser; det bliver altsaa lovstridigt og maa medføre ogsaa Erstatningsansvar, at tilfidesætte hvad der saaledes foreskrives igennem Anordning. Andre ville derimod sige, at dersom det havde været Meningen at sætte noget Saadant ind i Loven, saa er den Form, der er valgt, overordentlig uheldig; man vil sige: Det kan ikke have været Meningen indirecte at ville gøre denne Regel om Erstatningsansvar gjældende, thi, som sagt, det er meget vigtigere end den Bestemmelse, der søies til om Bøderne. Fordi man foreskriver en ringe Politibøde for Tilfidesættelsen af visse Forholdsregler, som man altsaa forsaauidt betragter som havende en vis politiaagtig Charakter, deraf følger ingenslunde, vil man sige, at de Regler, hvorom der er Spørgsmaal, ogsaa skulle have en bestemt særegen Virkning i civilretlig eller privatretlig Henseende. Jeg vil ikke heller i denne Henseende udtale nogen Dom, men jeg vil ikke tilbageholde, at jeg for mit Vedkommende vil ansee denne sidste Opfattelse for at være den rigtige. Dersom Loven udkommer overensstemmende med Lovforslaget, saa vil jeg opfatte Forholdet saaledes, at Spørgsmaalet, hvad det privatretlige Erstatningsansvar angaaer, er forblevet uforandret, at man altsaa kun har søiet en Bestemmelse om Politibøder til; men dette er min Mening, jeg er ikke vis paa, at Alle ville være enige med mig deri, og i alt Fald er jeg aldeles overbeviist om, at der vil være deelte Meninger, og at der da navnlig blandt de Folk, for hvem Loven fornemmelig gives, blandt Søfarende og Skipperne, som ikke

ere istand til at gjøre fine juridiske Distinctioner, vil være Tvivl og Usikkerhed tilstede, saaledes, at, medens den smukke Hensigt med dette Lovforslag var, at imødekomme Søfarendes og Skipperes Ønske om at fjerne Tvivl i et meget vigtigt Forhold, saa vil man tværtimod, naar Loven udkommer, som den foreligger, give Anledning til en Tvivl, der er ligesaa uheldig som den Tvivl, der for Tiden finder Sted. Dersom man vilde udgive en Lov, i hvilken man foreskrev, at Tilfidesættelse af de Regler, hvorom der er Tale, skulde medføre et ubetinget Erstatningsansvar, da vilde jeg ansee en saadan Lov for at være urigtig. Man kan ingenslunde sige, at en Skipper, der gjør sig skyldig i en Forseelse, der bestaaer i Tilfidesættelse af disse Regler, ved ubetinget skal blive erstatningsansvarlig for den Skade, der skeer ved en Paaseiling, og jeg skal tillade mig at oplyse dette ved et Exempel, som vil gjøre dette aldeles klart. Det er Regelen, at Skibe, naar de ligge til Ankers om Matten, skulle have Lanterne oppe. Naar nu en Skipper viser Forsømmelse i den Henseende, og der er et andet Skib, som seiler paa det første Skib, og begge derved lide Skade, saa er Spørgsmaalet det: Skal den fte Skade paa begge Sider erstattes af den Skipper, paa hvis Skib der ikke om Matten har været heist Lanterne, naaget det laa for Anker? Vilde man sige ubetinget Ja, saa vilde man efter min Mening komme til et bestemt urigtigt Resultat i mange Tilfælde. Lad os til Exempel sige, at det har været en fuldstændig maanelys Nat, saa at det ikke blot har været muligt at see det for Anker liggende Skib, skjøndt det ingen Lanterne havde oppe, men lad det endogsaa være ligefrem givet, at det paaseilende Skib har seet det, der laa for Anker, saa at det er klart, at Paaseilingen ikke er foranlediget ved Manglen af Lanterne paa det for Anker liggende Skib, men ligefrem ved forkeerte Forholdsregler og Foranstaltninger fra det paaseilede Skibs Side. Det er dog saa klart nok, at det ikke kan være Meningen, at det Skib, der ligger for Anker, skal betale Skaden; Følgen af, at man lader være at efterkomme de forefrevne Regler, kan dog umuligt være den, at man skal være et Bytte for